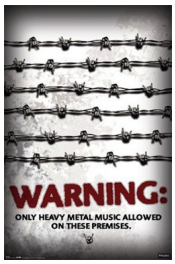
Scris de Florin Rusu
Marţi, 12 Iulie 2011 06:34

News is the lie that something important happens every day, obisnuieste sa spuna Brian Caplan . Cu toate ca in mare parte sunt de acord cu el, nu pot sa nu recunosc faptul ca, desi probabil ca n-o sa-mi “imbunatateasca substantial calitatea vietii”, in opinia mea, stirea anului, a deceniului chiar, vine din Suedia: un fan heavy metal a reusit sa-si treaca oficial preferintele muzicale pe lista disabilitatilor, si se califica astfel pentru primirea de ajutoare sociale. Sincer, cu tot “optimismul” pe termen lung care ma caracterizeaza, cu greu cred ca va putea exista in intreg secolul XXI o stire care sa o bata pe aceasta.

{jcomments on}

Dar cum s-a putut intampla acest lucru, care probabil ii lasa perplexi si pe cei mai fanatici adepti ai welfare state? O analiza psihologica a fanului heavy metal a condus la obtinerea de catre contribuabilului suedez a unui certificat de disabilitate, in virtutea caruia se califica la obtinerea unor beneficii sociale oferite de statul suedez pentru a-si suplimenta venitul in vederea compensarii disabilitatii “grele” de care sufera, sustine The Local . Iar actualul lui angajator este extrem de intelegator: ii permite sa asculte muzica tare la slujba, cu conditia sa nu-i deranjeze prea tare pe clienti.

Dar sa lasam noua persoana cu disabilitati sa ne explice cum a obtinut statutul de care se bucura:

"I have been trying for ten years to get this classified as a handicap. I spoke to three psychologists and they finally agreed that I needed this to avoid being discriminated against."

Rockerul cu disabilitati “grele” a fost la numai putin de 300 de concerte anul trecut, mai mult de un concert pe zi lucratoare, de cele mai multe ori fiind “nevoit” sa nu se prezinte la job. Drept urmare, fostul sau angajator l-a disponibilizat, ceea ce metalistul suedez considera ca este o discriminare.

Solutia: "I signed a form saying: 'Roger feels compelled to show his heavy metal style. This puts him in a difficult situation on the labour market. Therefore he needs extra financial help'. So now I can turn up at a job interview dressed in my normal clothes and just hand the interviewers this piece of paper".

Sper ca, intelegandu-ma, co-blogger-ul meu sa nu se supere ca las analiza decadentei muzicii contemporane pe seama sa, pentru ca eu sa ma concentrez pe modul cum ar arata o viitoare stire menita a o inlocui pe aceasta ca stirea secolului. Contraexemplul oferit de psiholog suedez ("If somebody has a gambling addiction, we don't send them down to the racetrack. We try to cure the addiction, not encourage it") este nesatisfacator. Probabil ca noile persoane cu disabilitati ar trebui sa fie dependente de sex si, in virtutea acestui fapt constatat psihologic, vor putea obtine nu numai compensatii financiare din partea statului, ci vor fi luate si masuri legislative impotriva discriminarii la locul de munca. Fiecare angajator trebuie sa asigure o camera de sex (cu lenjerie schimbata la fiecare 30 minute), fiecare angajat va avea dreptul la o pauza de sex de o ora, iar tintarul va fi negociat de patronate cu sindicate. Camera de sex trebuie sa fie aceeasi cu cea de fumat, pentru ca participantii sa se bucure de tigara de dupa. Iar ceilalti fumatori voayoristi sa se delecteze cu spectacolul. Ajutorul venit de la stat ar trebui sa asigure minim un numar orar maxim de prezervative si analizele medicale ale noilor “disabilitati”. Cheltuielile cu eventualele divorturi ar trebui sa fie suportate tot de stat. Angajatii cu astfel de probleme ar putea veni mai tarziu la serviciu, dupa o noapte de “orgii”, si sa plece mai devreme, daca au programata vreo partida.

Referitor la partida, alte persoane posibile a intra pe o eventuala lista de discriminati pe motive de dependente personale ar putea fi celebrii “hooligans”. Acestia ar trebui sa poata canta liberi imnurile echipei favorite la slujba si sa-si poata bea “linistiti” lada de bere, comentand transferurile echipei favorite. De asemenea, angajatorii ar trebui sa le asigure conditiile necesare unei “lupte cinstite” cu colegii de munca, fani ai unor echipe rivale. Cu conditia sa nu deranjeze prea tare clientii. Asta doar daca nu vor sa se bage si ei la bataie. Statul ar trebui sa achizitioneze tuturor acestor persoane “cu disabilitati” un abonament la toate partidele de pe teren propriu ale echipei, in speranta ca vor prefera sa se prezinte la meci in loc sa se incaiere

pe strazi. La fel, si in cazul deplasarilor: Agentia pentru combaterea discrimarii va plati biletele la meci, cele de avion si tariful taxiului menit al duce pe “suferind” de la aeroport direct la stadion, unde va urmari meciul dintr-o loja, pentru a nu fi tentat sa se incaiere cu suporterii echipei gazda.

Alte propuneri?